

Redaktør, hvad ikke staar i nogen nødvendig Forbindelse med hans Paatale af det formentlig Urigtige i dette Blads Fremførd ved denne Leilighed, og han har gjort det i Udtryk, som man, efter hvad der forekommer mig, af Hensyn til Thingets Værdighed — dette Ord, der saa ofte bliver brugt, og som man synes at have saa Meget imod — absolut burde undgaa. Vi burde her være fri for disse simple Stjældsord, i hvilke det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds ikkædte sin Dom over det paagjældende Blad og den paagjældende Person; vi burde være fri for saadant Noget her i Thinget, vi burde være fri for Noget, der i den Grad strider mod den gode Tones Forbringer. Det er det, jeg ved denne Leilighed vil drage frem. Jeg vil ikke lægge nogen stor Vægt paa, at det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds fremdrog denne Sag under Finantslovens 1ste Behandling; det er jo Noget, der er blevet almindeligt, som det ærede Medlem (Wolff) har sagt, at man under den 1ste Behandling deraf taler om alt Muligt og særligt fremdrager de Anker, man har mod en Minister. Her fremkom jo det ærede Medlem med en Meddelelse om en Handling fra Justitsministerens Side, som han mente burde paatales, og det kom vel i naturlig Forbindelse dermed, at det ærede Medlem fremdrog, at denne Justitsministerens Opførd kun var baseret paa en Udtalelse i Bladet. Det var ogsaa naturligt at karakterisere fra hans Standpunkt denne Udtalelse som urigtig, og selv om han havde gjort det i meget stærkt Udtryk, havde karakteriseret Udtalelsen i meget stærkt Ord som urigtig, vilde jeg have fundet det at ligge i en saadan naturlig Sammenhæng med det, som han i det Dieblit vilde drage frem og gjøre gjældende overfor Ministeren, at man i den Henseende maatte have indrømmet ham meget vide Grændser og maatte have taget meget elastisk derpaa. Det er imidlertid ikke det, han har gjort; men han har benyttet denne Leilighed til af Motiver, som jeg ikke skal undersøge — om de have været personlige, politiske eller hvad de have været, kan jeg ikke indlade mig paa — at fremsætte denne Blomsterjamling af, lad os rent ud kalde det, Stjældsord om det paagjældende Blad og dets Redaktør, som have været anførte idag, og som ikke ere saa interessante at gjentage; hvilken Nødvendighed var der f. Ex. for at betegne Bladet som et Reptilieblad? Det stod jo dog ikke i egentlig Forbindelse med, om den fæte Meddelelse var rigtig eller urigtig. De andre Stjældsord, der staar, er heller ikke Noget, som staar i nogen naturlig Forbindelse med Sagen,

som Noget, som paa en vilkaarlig Maade er blevet inddraget som en Fornærmelse, som den paagjældende Rigsdagsmand vil udslynge imod det paagjældende Blad. Maaſte var det af politiske Motiver, det kan jeg gjerne indrømme det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), at det maaſte var af politiske Motiver; men det retfærdiggjør ikke Sagen i mine Øine. Det er det, som for mig har været det Bestemende, baade at man her har fældet en almindelig Dom, ikke over den enkelte Handling, men benyttet Leiligheden til at komme frem med en almindelig Dom over dette Blad, og at man har gjort det i Udtryk, som det forekommer mig vare af den Bestaffenhed, at man her i Thinget helst burde være fri for dem. Det er derfor, jeg finder, at man ved denne Leilighed bør følge den samme Fremgangsmaade, som man har fulgt ved to andre tidligere Leiligheder, den ene med Hensyn til Kofsøds Forespørgsel om en Skolelærer, den anden i et Tilfælde, hvor et Medlem udtalte sig om en Læge, som var indstillet til Pension. Jeg tror, at det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds har Uret i at betegne det første af disse Tilfælde som væsentlig forskjelligt fra dette Tilfælde. Han har jo ikke nogen Grund til at betegne det nævnte Tilfælde som Noget, der gjordes af den Paagjældende af private Grunde. Det er ikke, fordi jeg billiger denne Forespørgsel, at jeg siger dette; men det var ikke Noget, som fremkom af personlige Motiver. Det tror jeg ialtsald ikke, man kan sige; det havde en alvorlig Form, og det dreiede sig om et almindeligt Spørgsmaal, nemlig hvorvidt en Skolelærer under visse Omstændigheder skyldtgjørende kunde udføre sit Embede. Det gjaldt endnu mere om det andet Tilfælde, at der vistnok Ingen var der, som havde det ærede Medlem, det almindelig afholdte Medlem, som der var Tale om, mistænkt for, at han havde handlet af nogen personlig Grund, at han havde havt noget personligt Motiv overfor den paagjældende Mand. Man fandt imidlertid den Gang, at det, han havde fremdraget, ikke stod i en saa naturlig Forbindelse med det, der laa for, at han uden Ansvar burde kunne fremsætte det her i Thinget. Jeg tror derfor, at man vilde holde sig i Samstemning med tidligere Tilfælde, om man vilde meddele Samtykket i nærværende Tilfælde. Jeg ventter selvfølgelig ikke, at den Indstilling, her er stet, skal blive vedtagen, og det er jo ogsaa paa en vis Maade mindre væsentligt, om vedkommende Mand nepos kan faae det ærede Medlem sagsøgt ad denne Vej, da han jo ganske vist nok vil kunne nøde den ærede